

foreligge som Forslag fra Statsbanerne, da det er en Løsning, som, om jeg saa maa sige, er lige til; man flytter overhovedet nødvendig bort med saadanne Anlæg, naar det kan undgaas. Naar Forslag „M“ ikke oprindeligt er fremkommet fra Statsbanernes og Ministeriets Side, skyldes det væsentlig de stærkt forøgede Udgifter. Naar nu det er lykkedes at samle et Flertal indenfor Udvalget om denne Løsning, er det for mig altsaa yderligere en Grund til at slutte mig til den. Det er en meget stor Fordel ved denne Plan, at den har kunnet samle et Flertal om sig, og da den i det hele i teknisk og driftsmæssig Henseende er særdeles tilfredsstillende for Banerne, skal jeg hermed varmt anbefale Gennemførelsen af dette Forslag, hvis nærmere Motivering jeg ganske kan spare ved Henvi sning til den Tale, som er holdt af det ærede Udvalgs Ordfører (Jensen-Grimsbjerg).

Hermed maa jeg betragte det oprindelige Regeringsforslag som bortfaldet, og overfor det Forslag, som har vundet Flertallets Tilslutning, staar altsaa som eneste Modforslag den af et Mindretal foreslaaede Gennemførelse af det Hammerichske Forslag. Jeg tror, man vilde have opnaaet en betydelig Fordel, hvis dette Forslag paa samme Maade som det skete med Plan „M“, var blevet udarbejdet i Enkelt heder, saaledes som Statsbanerne maatte ønske og forlange denne Tanke gennemført, for at det kunde være tilfredsstillende i driftsmæssig og teknisk Henseende. Naar man i Stedet for fra Forslagsstillernes Side har foretrukket at bearbejde Planen selv, tror jeg, det i høj Grad ligger i, at det straks viste sig, at hvis man vilde følge Statsbanernes Ønsker fuldt ud med Hensyn til Planens Gennemførelse, vilde Udgiften løbe op til meget større Beløb end det af Etatsraad Hammerich kalkulerede. Den Plan, som Etatsraad Hammerich udarbejdede, er blevet kritiseret paa væsentlige Punkter af Statsbanerne, og det angives nu af Etatsraad Hammerichs Medarbejder og Efterfølger i Arbejdet for denne Sag, at der i det seneste Projekt er taget Hensyn til denne Kritik, og der er vel ogsaa taget visse Hensyn til den. Projektet findes gengivet i Bladet „Ingeniøren“ for 30. Oktober; men uagtet det der er gengivet i en saa lille Maalestok, at det er vanskeligt at vurdere det fuldt ud, kan det dog allerede nu ses, at det ikke er tilfredsstillende. Jeg maa maaske have Lov til at bemærke, at naar jeg nødes til dog i et vist Om-

fang at komme ind paa tekniske Betragtninger, saa siger det sig selv, at jeg kun kan være Ordfører for den Sagkundskab, som staar til min Raadighed, paa samme Maade, som jeg ikke tvivler om, at Mindretallet vil erkende, at det for sit Vedkommende er Ordfører for den Ingeniør, der nu staar som Planens Forkæmper.

Det utilfredsstillende ved Planen er da blandt andet følgende: at Risteanlægget er placeret saaledes, at det vil kræve megen Maskinkraft, at Depotsporet enten ligger helt forkert for Benyttelsen eller ganske mangler, at der ikke er taget Hensyn til Maskinskiftning, og at Anlægget ikke er tilstrækkeligt i Omfang — det gælder f. Eks. Centralbanegaarden, hvor der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til, at Trafikken paa Aarhus Østbanegaard skulde optages paa Centralbanegaarden. Der er i det hele en Række af Mangler og Fejl — ogsaa ved Ryesgades Station —, som selvfølgelig kan rettes, men som er af den Betydning, at man ikke kan gøre det foreliggende Projekt til Genstand for en Bevilling. De 8,410,000 Kr., som Mindretallet foreslaar anvendt, er for lidt, og allerede af den Grund er jeg ganske nødsaget til at modsætte mig Forslagets Gennemførelse. Det lader sig ikke gennemføre for dette Beløb paa en tilfredsstillende Maade. Mindretallet paastaar nu, at Forskellen mellem det af Ingeniør Marstrand og det af Statsbanerne kalkulerede Beløb beror paa en Række tekniske Krav, som er stillede fra Statsbanernes Side — og det er ogsaa det, jeg har oplyst —, men Mindretallet mener derom, at Nødvendigheden deraf har Statsbanerne ikke givet fyldestgørende Grunde for. Ja, hvem er der nu til at bedømme, om de Grunde, som Statsbanerne har givet, er fyldestgørende. Jeg for mit Vedkommende har ingen andre til at bedømme det end den tekniske Sagkundskab, som staar til min Raadighed, og jeg formoder, at det ærede Mindretal for sit Vedkommende ikke har andre end Ingeniør Marstrand. Jeg kan da indtil videre ikke tænke mig andet end, at den Sagkundskab, som jeg støtter mig til i saa Henseende, maa være at foretrække.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Gennemgang af de Grunde, som af Statsbanerne er anførte, jeg skal kun ganske eksempelvis nævne et enkelt Forhold, som har spillet en ikke ringe Rolle i den tekniske Diskussion, og som jeg saa vidt muligt skal søge at gengive. Stigningsforholdene paa den nordligste Del af den Hammerichske